

N:o 91.

Ank. till Riksd. kansli den 4 maj 1899, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående de afsutna rusthållstruppernas likställande med det roterade infanteriet beträffande rusthållarnes skyldigheter och rättigheter.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 71) har herr *J. W. Bengtsson* erinrat, hurusom åtskilliga regementen och corpser, som vid rusthålllets införande under konung Karl XI:s regering ordnades och uppsattes såsom berustadt kavalleri, blifvit satta på vakans, hvad anginge anskaffandet och underhållet af kavallerihästar, under det att rusthållarne fortfarande finge bibehålla skyldigheten att hålla karl. Dessa regementen och corpser hade derigenom faktiskt förvandlats till infanteri och blifvit s. k. afsutna rusthållstrupper, och då det väl svårligen läte sig tänka, att dessa afsutna rusthållstrupper skulle åter komma att uppsitta, och att sålunda remonterings- och hästunderhållskyldigheten skulle för rusthållarne åter inträda, då vidare ifrågavarande trupper utförde enahanda tjenstgöring och underginge enahanda utbildning som det roterade infanteriet, och då slutligen det helt visst skulle leda till reda och förenkling, om de afsutna rusthållstrupperna blefve i fråga om såväl rättigheter som skyldigheter likställda med sistnämnda infanteri, har motionären föreslagit, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag i syfte att de afsutna

rusthållstrupperna, nemligen behörig del af Lifregementet till fot (d. v. s. förutvarande Lifregementets grenadiercorps), Andra lifgrenadierregementet, Vestgöta regemente och Smålands grenadiercorps måtte komma att beträffande de rusthållarne åliggande skyldigheter och tillkommande rättigheter likställas med det roterade infanteriet.

Då enligt lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 2 december 1892 rusthållare för närvarande åtnjuta enahanda lindring i besvären efter deras uppskattade värde som rotehållare, och således rusthållare, i den mån de äro mera betungade än rotehållare, komma i åtnjutande af större lindring, anser utskottet anledning icke förefinnas till vidtagande af den utaf motionären föreslagna åtgärd. I öfrigt får utskottet erinra, att från och med år 1904, då lindring i besvären erhålles med hela beloppet af deras värde, blifva rust- och rotehållare i detta afseende fullt likställda.

Utskottet hemställer därför,

att herr Bengtssons omförmälda motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
